

[Pelle Voigt]

mer til udtryk i Hannes artikel med følgende ord:

»Man kan for øjeblikket inden for NATO se beviser på modvilje mod at acceptere det »integrerede« aspekt. Knæsættelsen af FM 100-5 med dens operationelle koncept og den integrerede slagmark vil stille USAs landstyrke og dens generelle accept af taktiske atomvåben og kemiske våben over for europæiske allierede (på *deres* territorium), som ikke for øjeblikket deler den samme grad af accept. Måske er det største problem, der konfronterer knæsættelsen af denne evolutionære ændring i amerikansk landkrigsførelse, det, som repræsenteres af de nuværende politiske og militære realiteter i Vesteuropa.«

Og lad mig slutte citatgennemgangen fra denne artikel med følgende citat:

»Integreringen af kemiske og atomvåbenildgivningsplaner indebærer i sig selv en bredere accept af disse ammunitioners ildkraft end nogen sinde tidligere.«

Han peger i sine konklusioner og i sin afslutning på artiklen på, at det vil være kriminelt, hvis USAs vesteuropæiske allierede ved at nedlægge politiske forbud mod disse våbens anvendelse bringer NATOs største landstyrke i en sådan situation, at man til disse operationer ikke kan anvende disse atomvåben og disse kemiske våben.

Fra forespørgernes side synes vi, at vi i Danmark fuldt ud skal leve op til den frygt, som her udtrykkes, for, om de vesteuropæiske allierede vil følge disse vanvittige planer og tillade dem iværksat i Europa, og jeg må sige, at det må vække dyb bekymring hos os, når vi ser, at også den danske forsvarskommando ikke alene har arbejdet med på disse planer, men oven i købet i Weekendavisen udtrykker sympati for disse planer og forsvarer dem. Det er ganske særlig betænkeligt, når man i FM 100-5 ser, at doktrinen udbredelse til hele NATO-området og herunder udtrykkeligt Danmark skal ske gradvis ved fælles udredninger, studier og øvelser, der til sidst uden om de politiske myndigheder knæsættes i felthåndbøger og i aftaler, såkaldte standardaftaler, mellem de amerikanske styrker og det danske militær.

I Vesttyskland er man allerede med undertegnelsen af det såkaldte Airland Battle 2000-koncept langt inde i denne udvikling. I Sydkorea foregår der i øjeblikket en stor mi-

litærøvelse, Team Spirit 1984, som er baseret på øvelse efter Airland Battle-principperne og tilsigter en sådan koordinering, noget, som også omtales i den pågældende Field Manual.

Vi mener ikke, at man kan tillade, at der foregår en sådan udvikling uden om offentlig debat, uden om politisk kontrol, uden om politiske beslutninger.

Jeg forstår – og her skal jeg henvise til Weekendavisen fra den 9. marts – at man i forsvarskommandoen mener, at hvis det ikke havde været for al denne presseomtale og debat på grund af konceptets offensive karakter, ville det være blevet vedtaget af militærkomiteen alene, fordi der ikke er noget politisk i det. Sådan udtaler man sig faktisk fra forsvarskommandoens side. Og samtidig udtaler den tidligere forsvarsminister, Søgaard:

»Som minister har jeg ikke fået underretning om, at en studie i en ny offensiv doktrin pågik. Hvis forsvarskommandoen i NATO er med til at planlægge, at Danmark skal deltage i et offensivt forsvar, så er man blevet politisk underløbet. Sådan en sag bør en minister underrettes om. Forsvarskommandoen burde fra starten have smidt konceptet på bordet for politikerne, så vi kunne feje det væk.«

Jeg skal sige, at forespørgerne er fuldstændig enige med den tidligere forsvarsminister, og jeg skal endelig for at understrege dette synspunkt på mine egne og hr. Albrechtsens vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at iværksætte en bred offentlig debat om de omstridte nye militære doktriner i NATO, og til – indtil denne debat er tilendebragt og sagen på ny er behandlet i folketinget – at sikre, at Danmark ikke på nogen måde støtter eller medvirker til udviklingen af nye offensive doktriner som »det dybe slag«.

Samtidig pålægges regeringen at videreføre debatten om NATOs strategi, »det fleksible svar«, og den heri indeholdte mulighed for førstebrug af atomvåben.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):